

عنوان مقاله:

تأثیر سرمایه ی اجتماعی بر رشد اقتصادی در ایران (1362- 1391)

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی حسابداری و مدیریت در هزاره سوم (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

لاله دیوسالار - کارشناس ارشد علوم اقتصادی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، قزوین، دانشکده مدیریت
وحسابداری (اقتصاد)، ایران

مرتضی اسدی - عضو هیئت علمی دانشگاه علوم اقتصادی، تهران

خلاصه مقاله:

در این مقاله اثر سرمایه اجتماعی بر رشد اقتصادی ایران در سالهای (1362-1391) مورد بررسی قرار گرفته است سرمایه ی اجتماعی، مفهومی میان رشته ای است که طی 20 سال اخیر مورد توجه بسیاری از شاخه های علوم انسانی قرار گرفته است و توانسته جایگاه مناسبی در مباحث اقتصادی پیدا کند و سهم بسزایی در تبیین مسائل رشد کسب نماید. در این مقاله به مطالعه عوامل موثر بر رشد اقتصادی با تمرکز برمقوله سرمایه ی اجتماعی پرداخته شده است. با توجه به اینکه مفاهیم طلاق و چکهای برگشتی ازمتغیرهای اصلی سرمایه ی اجتماعی، مفاهیم امید به زندگی، تعداد مرگ و میر نوزادان و تعداد دانشجویان از متغیرهای اصلی سرمایهی انسانی و سرمایه گذاری ثابت خالص از متغیرهای اصلی سرمایه ی فیزیکی می باشند. این پژوهش به مطالعه ی رابطه ی سرمایه ی اجتماعی، سرمایه ی انسانی و سرمایه ی فیزیکی با رشد اقتصادی ایران طی سالهای 1362-1391 می پردازد. با استفاده از داده های سری زمانی و تخمین مدل از روش حداقل مربعات معمولی OLS برآورد اثراتسرمایه ی فیزیکی، انسانی و اجتماعی را بر روی رشد اقتصادی بررسی کردیم. نتایج حاصل نشان می دهد که متغیرهای مستقل طلاق، امید به زندگی، سرمایه گذاری و تعداد دانشجویان با رشد رابطه مثبت و معناداری دارند و رابطه ی چکهای برگشتی با رشد اقتصادی معنادار اما منفی است و بین مرگ و میر نوزادان و رشد اقتصادی هیچ ارتباط معناداری وجود ندارد

کلمات کلیدی:

سرمایه اجتماعی، رشد اقتصادی، سرمایه انسانی، سرمایه فیزیکی، روش حداقل مربعات معمولی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/456067>

